

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Révész Béla*
Cím: *Emberjelöltek a melegítő dobozban*
Forrás: *Magyarország*

(Hely)

932. III. 13.
a koraszülöttek, 1200—1400—1600
gramos csecmők.

Még a levegő is súly lenne rajtuk és melegen tartják őket. Fából, fémből készült dobozok, a vilámosáram vigyáz rá, hogy ott bent 8 fok Celsius meleg legyen. Fölülről

Osztályozás

Tárgy

614.448

Hely

Idő

"1932"

Személy

Ember-jelöltek

16 a melegítő dobozban

Nagy a feladatuk az állami gyermekmenhelyeknek. Nemesak vállalják a rábizott gyermekek felnevelését, de még súlyosabb a dolguk, hogy az élet elején megmentsék védenek, akik bizony nem sok tartalékkal indulnak el az életútjukra. Nyomortól megdúlt, szomorúságokkal belepert szülők gyermeke a legtöbb esetben fonyadt, fáradt, majdnem életképtelen. Megint a menhely tükrözi meg a leghívebben, hogy a tömegek sorában pusztítanak a népbetegségek, a tüdővész, vérhaj és az ilyen talajból kisarjadzó sarjak már eleve betegek és a humanitás mellett részen kell állnia az orvosi tudománynak is, hogy a kallódó életet megerősítsék.

Az állami gyermekmenhelyeknek van gyermekkórházuk is. Köztük Budapesten a legnagyobb, mely egyszerűs mind az ország legnagyobb gyermekkórháza. A közönség alig ismeri az itt történő munkát, speciális orvosok, szakképzett gondozónők odaadó ügykezetét, hogy a hibás életüket kijavítsák, meglendítsék. Anyag van bőven.

A budapesti legnagyobb gyermekkórház mindig megtelik,

negyötöde az itt elhelyezett betegeknek csecsemő, mind betegek, azért kerültek ide. Tuberkulózis, vérhaj,

fertőző szembetegség, angolkór a nevezetesebb tulajdonságuk a kórházi gyerekeknek, csöppnyi szenvedők, akik hozzák magukon az eredet sötétségét, kiméletlenségeit. A tudás csatázik a fehér ágycskák körül és imponálóan győz.

Nem igaz, hogy a tüdőbajos apának vagy anyának gyereke pusztulásra elítél. A zsenge életet éppen csecsemőkorában a legsikeresebben magához vonja a tudomány és ember lesz az emberkeből, akármeunyre ólálkodott körülötte a csecsemőhalandóság. Ugyanígy megmentik a vérbajos csecsemőt, ha idején kerül a kórház gondozásába, a leggyakoribb angolkór ellen kitűnő eredménnyel küzdenek kvarcolással, rádiumos készítményekkel, a kórház nagyszabású felszerelt mindenfajta kisegítő, vegyi, bakteriológiai, Röntgen-laboratóriumokkal, bár az orvosok még tökéletesebbé akarnák fejleszteni, az eredmények sürgetnek is a reformot, de erre felé is fölmorailik az ismerős refrén: nincs pénz, nincs pénz!...

A kis ágyak szinte végtelen során át a legnevezetesebb kiságyak elé kerülnek. A legkisebb emberek az emberek között, a »csecsemőnél« is kisebbek, a »beteg« minősítést is alig bírják el, hiszen ez a jelző a már kialakult életet illeti meg, holott ezek a pírnyó emberfélék a kicsi ágyakban még alig élnek.

Külön csoport a kórházban:

nyitottak a kazetták, mutogatják magukat társaink, felebarátaink, arrébb a doboz kivált peremén nyugszik a fejük, az egész férfit, hölgyiket hosszúságban, szélességében látjuk, hosszúságuk pedig 40—42 centiméter, mellkasuk 28—30 centiméter, a fejük, ha jól megmértem, akkora, mint az öklöm.

Milyen mulatságos a pöttty orruk, a szirom-fülecskéjük, az ujjuk, a tenyerük csupa móka és ez a kéz valaha megragadná az élet irháját, simogatna, vagy talán ütne.

Gyöngécseke halandók, kijelöltjei a halandóságnak és megmentik őket. Annyi csinját-binját kellene felsorolni a virtusnak, de hangsúlyozzuk főként az új életmentő módszert, hogy

a kisdedeken, ha kell, transzfúzió-műtétet is végeznek, amiről egyébként idáig azt hittük, hogy a felnőtteknél szokták megpróbálni a vértömlesztést.

Két-három éve végzik a transzfúziót a koraszülötteknél is, kitűnő eredménnyel.

A műtét körülbelül az utolsó mozzanat, hogy a pislogó élet el ne lobbanjon, használják főként teljes vérszegénység esetén, amikor a szó szoros értelmében vérről kell felönteni az arasznyi emberkét.

Ezek az ember-kandidánsok annyira gröggek, hogy szopni sem tudnak, tehát mesterségesen táplálják őket anyatejjel és transzfúzióval is.

Anyák, gondozónők adják oda a véruket, hatszor-hétszer is egy gyereknek és nem sablonos hangzás, amikor mondjuk, hogy erre felé az anyák nemcsak a tejükkel, de a vérukkal is táplálják csecsemőiket.

Révész Béla.